Lietas Nr. 116017513
Lietas arhīva Nr. 106AA-0017-14/15

SPRIEDUMS

Aizkrauklē 2014.gada 28.janvārī

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis referents R.Grandāns,

tiesneši E.Lenšs un V.Sprudzāns

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Jēkabpils rajona tiesas tiesneša 2013.gada 25.novembra spriedumu, ar kuru **/pers. D/**, /personas kods/, atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{4} panta sestās daļas 1.punktā.

Noklausoties tiesneša referenta ziņojumu par lietas apstākļiem un pārbaudot lietas materiālus, Zemgales apgabaltiesa

n o s k a i d r o j a

2013.gada 22.jūlijā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākais inspektors /amatpersona/ (turpmāk – policijas darbinieks) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokoluNr. PA/numurs/ (turpmāk – Protokols), kur konstatēts, ka 2013.gada 22.jūlijā pulksten 13.38 Jēkabpilī pa Zvaigžņu ielu, virzienā no Ā.Elksnes ielas uz Madonas ielu, /pers. D/ vadīja transportlīdzekli Audi A8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atkārtoti gada laikā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas. Atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.^{4} panta septītās daļas 1.punktā *(lietas 3.lapa)*.

Ar Jēkabpils rajona tiesas tiesneša 2013.gada 25.novembra spriedumu (turpmāk – Spriedums) /pers. D/ atzīts par vainīgu LAPK 149.^{4} panta sestās daļas 1.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 250 apmērā *(lietas 33.-34.lapa)*.

Par šo Spriedumu **apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. D/**, lūdzot to atcelt, administratīvo lietu pret viņu izbeigt un atgriezt izņemto transportlīdzekli tās likumīgajam īpašniekam. Sūdzībā norādīts, ka lēmumu pārsūdz pilnībā, jo tiesa ņēmusi vērā, galvenokārt, policijas darbinieku liecības. Uzskata, ka netika pievienots video, kurā būtu redzams, ka viņš nav vadījis minēto automašīnu. Policijas darbinieki viņu nepamatoti apvainojuši minētā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesas sēdes laikā neviens no lieciniekiem neliecināja, ka viņš, /pers. D/, vadījis transportlīdzekli Audi A8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, izvērtējusi pārsūdzētā Sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā minētos argumentus, Zemgales apgabaltiesa a t z ī s t, ka /pers. D/ apelācijas sūdzība noraidāma, kā nepamatota.

Atbilstoši LAPK 244.panta noteikumiem tiesa pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.No šīs tiesību normas izriet, ka tiesai (tiesnesim) savi secinājumi jāizdara tikai pēc tam, kad pierādījumi ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudīti. Tiesai (tiesnesim)

jāpamato spriedums (lēmums) ar tiem pierādījumiem, par kuru ticamību tiesa (tiesnesis) ir pārliecināta. Ja tiesa (tiesnesis) noraida kādu pierādījumu, jo nepiešķir tam ticamību, tiesai (tiesnesim) jāpamato, kādēļ tā uzskata.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesnesis nav pieļāvis procesuālo tiesību normu pārkāpumus lietas apstākļu noskaidrošanā, bet ir pietiekami rūpīgi pārbaudījis un novērtējis lietā esošos pierādījumus (tostarp Protokolu, policijas darbinieka /amatpersona/ dienesta ziņojumu, /amatpersona2/ paskaidrojumu, policijas darbinieku /amatpersona1/ un /amatpersona/ liecības, videoierakstu). Novērtējot lietā esošos pierādījumus, pirmās instances tiesas tiesnesis, sniedzot atbilstošu pamatojumu, pamatoti atzina, ka /pers. D/ ir vadījis transportlīdzekli Audi A8, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, protokolā norādītā laikā un vietā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas, tādējādi ir izdarījis pārkāpumu, par kuru saukts pie administratīvās atbildības.

Pirmās instances tiesas tiesnesis pamatoti arī atzinis, ka lietā nav šaubu par policijas darbinieku objektivitāti un kompetenci, tāpēc tiesnesis pamatoti atzinis policijas darbinieka /amatpersona/ dienesta ziņojumu un /amatpersona/ un /amatpersona1/ liecības par ticamiem pierādījumiem. Šajā sakarā Zemgales apgabaltiesa norāda, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskā literatūrā *(sk.: Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv).* Zemgales apgabaltiesā nav iesniegts neviens pierādījums, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki /amatpersona/, /amatpersona1/ būtu neobjektīvi vai personiski ieinteresēti, kā arī to, vai /amatpersona/ būtu nekompetents administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Līdz ar ko secināms, ka apelatora minētais arguments, ka policijas darbinieki viņu nepamatoti apvainojuši minētā pārkāpuma izdarīšanā, ir nepamatots un minēts nolūkā izvairīties no atbildības.

Apelācijas instances tiesa norāda arī uz LAPK 243.panta ceturto daļu, kas noteic – ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Nepamatots ir apelācijas arguments, ka tiesas rīcībā nodots tikai videoieraksta fragments, lai nevarētu redzēt, kā viņš ieiet stāvlaukuma teritorijā. Kā redzams no lietā esošā videoieraksta, tajā fiksēta notikumu gaita no brīža, kad protokolā norādītais transportlīdzeklis iebrauc stāvlaukumā, līdz brīdim, kad persona mēģina pamest stāvlaukumu, un policijas darbinieki viņu aiztur. Ierakstā fiksētas ziņas ir hronoloģiskas un atbilst citiem lietā konstatētajiem apstākļiem. Zemgales apgabaltiesa norāda, ka videoieraksts ir pilnīgi pieļaujams un attiecināms uz konkrēto lietu.

Zemgales apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas tiesneša Sprieduma motivācijai, kurā tiesnesis nav piedevis ticamību /pers. D/ *alibi,* tāpēcneatkārto tiesneša minētos argumentus.

Tā kā Spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apelācijas instances tiesa saskaņā ar LAPK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas Sprieduma motivācijai un atzīst, ka turpmāk nav nepieciešams šajā nolēmumā atkārtot Spriedumā minētos pierādījumus un atzinumus.

Spriedums daļā par /pers. D/ noteikto sodu ir likumīgs un pamatots. Soda noteikšana Spriedumā motivēta. Pie soda noteikšanas ievēroti LAPK 32.-34.panta nosacījumi.

Pirmās instances tiesas tiesnesis pie soda noteikšanas ņēmis vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, ievērojusi sodu individualizācijas principu.

Pamatojoties uz šajā spriedumā minēto un saskaņā ar LAPK 289.^{22} pantu, Zemgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Jēkabpils rajona tiesas tiesneša 2013.gada 25.novembraspriedumu, bet /pers. D/ **sūdzību noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents R.Grandāns

Tiesneši E.Lenšs

V.Sprudzāns